

Από Νίκο Χειμώνα:

Προτάσεις για το προς διαμόρφωση Κείμενο

1. Να διατυπωθεί ... Υπάρχει η βεβαιότητα ότι ζούμε σε ένα κόσμο που αλλάζει ραγδαία.

Και αυτό διότι δεν υπάρχει η επίγνωση και η γνώση των όρων και προσδιορισμών αυτής της αλλαγής. Η αίσθηση για αυτήν την αλλαγή διαφοροποιείται με βάση την κοινωνική διαστρωμάτωση και τις πολιτικές αφετηρίες. Με βάση αυτά διαφοροποιείται και η στάση σε αυτή την αλλαγή. Η γενικευμένη αίσθηση της αλλαγής αποτελεί σήμερα πολιτική βάση και η αμηχανία απέναντί της ερέθισμα και αφετηρία.

Θα τοποθετηθούμε με βάση την καθυστέρηση ή την αίσθηση της αλλαγής, ποιά είναι η αφετηρία μας; Είναι κρίσιμο σημείο πιο από τα δύο δουλεύει.

Η αλλαγή αφού είναι βεβαιότητα γίνεται και αίτημα, άρα μας αφορά μπαίνουμε σε αυτή την διαδικασία και στην εκλαΐκευσή της.

2. Κάποια πολιτικά μεγέθη όταν είναι μακροσκοπικά είναι πολιτισμικά μεγέθη και όχι πολιτικά. Δηλαδή το κράτος Πρόνοιας είναι πολιτισμική κατάκτηση. Ορισμένες κατακτήσεις δεν απηχούσαν πάντα τις αντηλήψεις και τις θέσεις της βάσης των πολιτικών σχηματισμών που τις πραγματοποίησαν. Για να κριθούμε σαν θετική ή αρνητική δύναμη πρέπει να καθορίσουμε το σημείο που αντιπολιτευόμαστε όταν αντιπολιτευόμαστε.
5. Να προστεθεί ο ορίζοντας: ότι το πρόβλημα της παιδείας είναι παγκόσμιο και τίθεται με ανατρεπτικούς όρους. Δηλαδή αμφισβητείται συνολικά ο τρόπος μεταφοράς γνώσης και διαμόρφωσης προσωπικότητας της σημερινής παιδείας.
6. Θα μπορούσε (ίσως να προστεθεί: α) Αυτό έχει σαν συνέπεια την απώλεια της ικανότητας να είναι ορατό το "ολόκληρο". Η αναγκαιότητα να μπορούμε να δούμε το "ολόκληρο", είναι όμως ο πυρήνας της οικολογικής θεώρησης. β) Ακόμη και στην εκμετάλλευση της Φύσης έχουν τα διαφορετικά κοινωνικά συστήματα σε Ανατολή και Δύση την ίδια συμμετοχή. Εάν είναι σωστή η θεωρία, ότι η εκμετάλλευση της Φύσης και η εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο συνεπάγονται μεταξύ τους, τότε οδηγεί αυτή η διαπίστωση επίσης στο τελικό

σε σελ. 3

σε σελ. 2

συμπέρασμα, ότι οι διαφορές των συστημάτων δεν είναι έτσι φτιαγμένες όπως θέλουν να μας τις παρουσιάσουν οι κάθε είδους απολογητές τους.

7. Στο δια ταύτα (4 σελίδα) θα μπορούσαν να προστεθούν:

α) Ο πολίτης σήμερα για τις προοδευτικές ιδεολογίες θα πρέπει να είναι συστατικό στοιχείο του πολιτεύματος. Η δημοκρατία ολοκληρώνεται όσο ο συμμετοχικός ρόλος του πολίτη αναβαθμίζεται. Για να παίξει ο πολίτης τον σύγχρονο ρόλο στη σύγχρονη αυτή κοινωνία και για να γίνει σύγχρονη η πολιτική ζωή, χρειάζεται πληροφόρηση και παιδεία. Δεν είναι αυτονόητα προοδευτικός ο ρόλος του πολίτη από την κοινωνική του ένταξη και τις επαγγελματικές του ιδιότητες. Στόχος λοιπόν: ενήμερο πολίτη γιατί τότε είναι ολοκληρωμένος. / $\frac{2}{\mu, 3}$.

β) Στόχος μας σήμερα δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητα από κόστος, να αυξήσουμε την παραγωγή ειδών και προϊόντων. Στόχος μας πρέπει να είναι, να δώσουμε πάλι χώρο στη ζωή και την ανθρωπιά.

Σαν επιδιωκόμενο για εμάς είναι: Διατήρηση της ζωής, προώθηση της ζωής, εξελισσόμενη ζωή να την φτάσουμε στην υψηλότερή της αξία. (?)

Σαν απορριπταίο είναι: Εξαφάνιση της ζωής, ζημίωση της ζωής, εξελισσόμενη ζωή να την καταστέλουμε. Αυτός ο σεβασμός προς τη ζωή περικλείει ειρήνη με τη Φύση και το περιβάλλον στο οποίο ζούμε. Αυτή έχει τους δικούς της νόμους, τους οποίους μπορούμε να αγνοούμε σταθερά μόνο με χειροτέρευση των όρων της ζωής μας και την τιμωρία της εξαφάνισής μας.

N.B. Νίκο με συγχωρείς για την καθυστέρηση. Πρόσθεσε εσύ ότι νομίζεις από αυτά στο κείμενο, μπορείς να τα διαμορφώσεις ελεύθερα.